

АКАДЕМИЧЕСКИ ВЕСТИ

РЕДАКТОР
ПАНАЙОТЪ КУРТЕВЪ
ЖЕЛЪЗКО ПОПОВЪ

МЕСЕЧНИКЪ
ГОДИНА V - БРОЙ 8
ДЕКЕМВРИЙ 1938

Редакция и администрация
Висше търговско училище - Варна
Телефонъ 22-65

ВЕСТНИКЪ НА Д-ВОТО НА ЗАВЪРШИЛИТЪ
ВИСШЕТО ТЪРГОВСКО У-ЩЕ ВЪ ГР. ВАРНА

Редакция и администрация
Висше търговско училище - Варна
Телефонъ 22-65

ЗА СВЕДЕНИЕ: Досегашнитъ членове на редакционния комитетъ на научното ни списание — г. г. Проф. Ст. Чолаковъ, Б. Бойчевъ и Иванъ Пандовъ сж започнали да издаватъ списание „Икономистъ“.

Считаме за необходимо да предупредимъ членоветъ на дружеството и абонатитъ на списанието ни, че това е една частна търговска инициатива, която нѣма нищо общо съ Дружеството на завършилитъ Висшето търговско училище въ Варна.

Нашето научно списание презъ 1939 год.

Списанието на Дружеството на завършилитъ Висшето търговско у-ще въ Варна е едно отъ малкото на брой научни списания у насъ, което, въ единъ кратъкъ периодъ отъ три години, успѣ да се наложи на научно-икономическата мисль въ страната ни. Извикано първоначално на животъ отъ нуждата да поддръжа създадения още на академическата скамейка наученъ контактъ между г. г. професоритъ отъ Висшето търговско училище въ Варна и тѣхнитъ възпитаници, то, съ своя методиченъ начинъ на списване, презъ краткото си тригодишно съществуване можа да надскочи границитъ на тая своя първа и непосредствена задача, за да стане единъ отъ най-мощнитъ разпръскатели на научно-икономическата просвѣта въ България.

Днесъ научно-икономическитъ списания въ България сж малко на Срой. Още по-малкъ е, обаче, броятъ на тия отъ тѣхъ, които могатъ да се радватъ на едно име и на една научна репутация, като тая на списанието на Д-вото на завършилитъ Висшето търг. у-ще въ Варна. Защото, нека признаемъ това, въ България, особено презъ последнитъ години, нѣма повече отъ две или три научно-икономически списания, които, следъ като успѣха да превъзможатъ тежитъ кризисни моменти въ следвоенното развитие на нашия общъ научно-икономически книжовенъ животъ, можахъ да запазятъ на една завидна висота своята стойность като списания, третиращи съ еднаква задълбоченостъ всички научно-теоретически и приложно-практически проблеми изъ областта на народното, общественото и частното стопанства. А списанието на Д-вото на завършилитъ Висшето търговско у-ще въ Варна, макаръ и най-младото отъ онѣзи оцѣлѣли голѣми научно-икономически списания въ страната ни, заема първо мѣсто между тѣхъ. Ние заявяваме това безъ всѣкакво стѣнение, защото имаме всички морални основания за това. А тѣ сж:

1. Неговото извънредно сериозно списване, което е спечелило на своя страна отличнитъ отзиви на цѣлия научно-работящъ икономически свѣтъ въ страната ни и благоприятнитъ преценки на много чужди учени икономисти;

2. Неговия висококачественъ сътруднически кадъръ, комплектуванъ отъ най-голѣмитъ специалисти-учени, теоретици и практики, работящи въ нашия народостопански, общественъ и частно-стопански животъ и

3. Неговитъ нѣколкохилядни абонати, които го правятъ да бжде най-много разпространеното и най-много четеното научно-икономическо списание въ България.

Тѣзи голѣми и неупорими постижения на списанието на Д-вото на завършилитъ Висшето търг. у-ще въ Варна трѣбва да бждатъ изтъкнати въ момента, когато то се намира предъ прага на своята четвърта годишнина, за да се направи по-лесно измѣримъ неговия наученъ ръстъ и значение за българската стопанска мисль. Тѣ, обаче, трѣбва да бждатъ изтъкнати още и затова, защото съ тѣхъ най-добре може да се посочи пътя, който списанието ще следва презъ своята четвърта годишнина, за да пребжде то и презъ нея най-голѣмото научно икономическо списание въ България. Най-после, досегашнитъ постижения на списанието на Д-вото на завършилитъ Висшето търг. у-ще въ Варна трѣбва да бждатъ изтъкнати и затова, защото тѣ представляватъ едно завършено въ всѣко отношение голѣмо дѣло само на усилията и жертвитъ на хилядитъ възпитаници на Висшето търг. у-ще въ Варна, които могатъ и трѣбва да се гордѣятъ съ него, както трѣбва да се гордѣятъ, че сж възпитаници на това висше училище.

По поводъ на едно невѣрно съобщение

Въ четвъртата книга на научното ни списание, вътрешната страница на лицевата корица, досегашниятъ редакционенъ комитетъ е помѣстилъ редица съобщения, мѣстото на които, въ всѣки случай, не е тамъ. Независимо отъ това, първото отъ тѣзи съобщения е невѣрно, а може би и тенденциозно. Защото, досегашниятъ технически ръководител на списанието — г. Иванъ Пандовъ, вѣроятно, използвайки отсъствието на досегашнитъ главенъ редакторъ — г. Ст. Чолаковъ и редакторъ-администратора г. Б. Бойчевъ, си е позволилъ свободата да дава невѣрни информации относно промѣнитъ, станали въ Редакционния комитетъ. Така напримеръ, той се причислява къмъ останалитъ двама, които наистина подадоха оставка следъ избора имъ, по причини, които ний на времето съобщихме: Истината е, че г. Иванъ Пандовъ въобще не бѣ избранъ за членъ на Редакционния комитетъ, за да има право да съобщава, че и той, заедно съ другитъ, „е подалъ колективно и безвъзвратно оставката си“. Що се отнася до г. г. Ст. Чолаковъ и Б. Бойчевъ, тѣ нито сж подали колективно оставкитъ си, нито сж направили декларация за безвъзвратно оттегляне.

Дружеството, като опровергава това невѣрно съобщение, изказва съжаление, че толерантността му къмъ стария редакционенъ комитетъ и предоставената на последния свобода за довършване на третата годишнина е била така лошо използвана отъ г. Иванъ Пандовъ — единичниятъ намиращъ се сега въ България представител на редакционния комитетъ, чийто мандатъ изтича на 31 декември т. г., и се извинява че е допуснало помѣстването на такива съобщения въ една страница на научното списание, чието предназначение, както знаятъ нашитъ абонати, е съвсемъ друго.

По нататъкъ, Дружеството намира, че г. Иванъ Пандовъ е отбѣгналъ съзнателно точното съобщаване на имената и общественото положение на новия съставъ на Редакционния комитетъ. Ние не бихме се спрѣли на това съобщение, ако не виждахме въ него желание да се засѣгне престижа на Дружественото ни списание. Ето защо, виждаме се принудени да съобщимъ повторно на нашитъ абонати точнитъ имена и общественото положение на новия съставъ на Редакционния комитетъ, а именно: Д-ръ Конст. Хр. Стояновъ, частенъ доцентъ при Висшето търговско училище въ Варна, Желъзко Т. Поповъ — началникъ на Информационния отдѣлъ при Варненската търговско-индустриална камара въ Варна, и Емилъ Трифоновъ — секретаръ на Сръдното търговско училище въ Варна.

Ж. Т. Поповъ

Една празнота въ грижитъ за кооперациитъ

Началото на кооперацията и нейното право на съществуване се търси въ ония отрицателни прояви на модерното капиталистическо стопанство, които поставиха икономически слабитъ въ неизгодни позиции за съществуване. Възникнали първоначално по частна инициатива, тѣ постепенно се оформяватъ въ едно движение, насърчавано и подкрепяно отъ държавата, която въ случаятъ се явява вече носителка на единъ новъ моралъ, насоченъ къмъ подобряване стопанското и социално положение на подребнитъ съществувания.

Ролята на държавата въ живота на това движение намира изразъ почти въ всичкитъ му проявления. Основането на кооперациитъ, основнитъ линии на тѣхното развитие и обсегътъ на дейността имъ сж регламентирани съ специаленъ законодателенъ актъ — Закона за кооперативнитъ сдружавания; финансовата подкрепа на кооперациитъ е една отъ съществени задачи на единъ държавенъ банковъ институтъ — Българската земеделска и кооперативна банка, а тѣхнитъ срѣдства сж обявени за обществени и подлежатъ на общественъ контролъ, упражняванъ чрезъ отдѣлението за финансова инспекция при Министерството на финанситъ, чрезъ контролнитъ органи на Б. з. к. банка и чрезъ оторизирани кооперативни централи. По-нататкъ, интересътъ и подкрепата на държавата намиратъ изразъ и въ редица други законодателни и административни разпоредби, по силата на които кооперациитъ получаватъ разни фискални, стопански и др. предимства, изброяването на които не е предметъ на настоящата статия. Нашето желание се ограничаваша само въ подчертаване обстоятелството, че държавата проявява всеотдаенъ интересъ въ тѣхния животъ, че тя е проникнала въ много клетки на тѣхния организъмъ.

Трѣбва, обаче, да отбележимъ, че въ това навлизане въ живота на кооперацията изобщо, държавата е пропуснала единъ много същественъ моментъ — въпроса за интелектуалнитъ и морални качества на ржководния и чисто административенъ апаратъ на отдѣлнитъ кооперации. Касае се за интелектуалнитъ и морални качества на тѣхнитъ чиновници, които, особено въ кооперациитъ, се очертаватъ като единъ отъ най-същественитъ

фактори за успѣха или неуспѣха на предприетата дейность. Не съществува вече съмнение, че съвременниятъ чиновникъ, колкото специализирана и ограничена да е неговата работа, не бива да бжде една бездушна машина, механически изпълняваща наредданията на ржководството. Той ще бжде истински полезенъ само око при изпълнението на своята задача проявява присжщата на интелегентния човѣкъ критичность, само ако има съзнание и широко разбиране за значението и същността на общата работа. Това важи особено много за кооперациитъ, кждето липсва решащата лична заинтересованость и непосредствена бдителность на собственика; кждето отдѣлнитъ собственици — кооператори се явяватъ заинтересовани само съ незначителенъ капиталъ; кждето въ много случаи се започватъ предприятия отъ страниченъ, чуждъ на кооператоритъ стопански характеръ и, най-после, управлението и контролата на които се повѣрватъ на лица, или незапознати съ стопанския обектъ на кооперацията, или пъкъ запознати съ него отъ собствената си практика, упражнявана въ много по-малкъ масштабъ.

Всички тѣзи особености, присжщи на кооперативнитъ сдружавания, разгледани въ връзка съ явно проявената държавна политика спрѣмо кооперативното движение, поставятъ на дневенъ редъ акъснѣлия въпросъ за единъ подходящъ подборъ на тѣхния чиновнически кадъръ. Задоволителна стопанска култура, пълно познаване и разбиране на прокарваната отъ държавата стопанско — социална политика, пригодность къмъ бързо усвояване на поставената стопанска задача, къмъ леко приспособяване къмъ специфичната техника на отдѣлнитъ предприятия, честность, съзнание за общественото значение на общата работа и пр. пр., сж качества, които трѣбва да притежава чиновническиятъ апаратъ на една кооперация, за да могатъ работитъ на последната да следватъ пжтя на прогреситетата и на заздравяване кооперативното движение.

Единъ обективенъ погледъ върху миналото или настоящето на нашето кооперативно движение ще открие, че въпрѣки наличността на солиденъ, компетентенъ и просвѣтенъ кадъръ по неговитъ върхове — кооперативни центра-

ли, съюзи и пр., животътъ на членувачитъ въ последнитъ кооперативни сдружавания ежедневно подчертава пагубното въздействие на свободата да подбиратъ безразборно своя персоналъ. Това не щѣше да бжде голѣма беда, ако имаме доказателства, че тази свобода се използва рационално, въ полза на кооперацията и кооперативното движение. За съжаление, обаче, като общо правило бихме могли да констатираме гѣкмо обратното — предоставената свобода въ това отношение идва само за да насърчи единъ осждителенъ манталитетъ, който допуска по съвестъ назначаването на близки, познати, полезни и приятни на управата хора, безъ огледъ на тѣхнитъ качества и на полезността имъ за кооперацията и кооперативното движение изобщо.

Специално за кооперативнитъ банки — популярни банки и кредитни кооперации, съображенията за организиране всеотдаенъ общественъ контролъ и по-специално за обществено вмѣшателство въ уреждането на персоналния имъ въпросъ, се подсилватъ още повече отъ много по-широкото общественое значение на тѣзи институти. Наредъ съ заинтересоваността на членоветъ кооператори, тукъ трѣбва да се отдаде съответното не по-малко значение и на множеството спестители, отпавени къмъ популярнитъ банки повече по силата на положението, което имъ създава държавата. Защото, не може да се отрече, че наредъ съ значението на вжтрешната имъ финансова, стопанска и административна организация, изграждането и поддържането на довѣрието въ кооперативнитъ банки се дължи въ голѣма степенъ и на опеката на държавата, изразена въ редица регламентации, облекчения и насърчения.

Било поради неудачна организация на работата имъ, било поради констатирани некомпетентность и недобросъвестность, кооперациитъ не рѣдко сж бивали предметъ на критика. Това сж два съществени дефекта, които намиратъ благоприятна почва преди всичко въ подготовката и манталитетата на тѣхния ржководенъ и чиновнически административенъ апаратъ.

Поставенъ на такава база, въпросътъ за наемния личенъ съставъ на кооперациитъ получава своето голѣмо обще-

ствено значение. И ако ржководнитъ фактори на кооперативното движение още не сж достигнали до самосъзнанието, че заздравяването и правилното развитие на кооперацията се обуславя въ значителна степенъ отъ качествеността на изпълнителния съставъ, държавата, която веднѣжъ се е заангажира съ моралната и материална подкрепа на това движение, трѣбва да използва своята върховна разпоредителна власть и своя неуспорванъ авторитетъ, за да изгладитъ този същественъ недѣгъ въ тѣхното съществуване, чрезъ законодателно уреждане на персоналния имъ въпросъ, въ рамкитъ на строго опредѣлени норми за образователенъ и служебенъ цензове и за морални качества.

Ние имаме дълбокото убеждение, че създаването на една солидна база за постепенното, но решително подобрене на личния съставъ на кооперациитъ, ще внесе значителна рационализация въ тѣхната финансово и стопанско-административна дейность, и че съ това ще се намалатъ до минимумъ поводитъ за оправдана обществена критика на дейността на нѣкои кооперации, за проявена непредпазлива или недостатъчно проучена стопанска дейность, за злоупотребления и пр. явления и действия, които иматъ своята първопричина въ често пжти пълното отсъствие на компетентность, недостатъчна такава, или пъкъ липсва на съзнание за изпълняваната работа.

Не бихме искали да оставимъ впечатлението, че ние подвеждаме подъ общъ знаменателъ цѣлия личенъ съставъ на кооперациитъ. Напротивъ, въ тѣхнитъ редове ние познаваме компетентни, будни и съзнателни хора, които, обаче, подъ натиска на преобладаващата атмосфера на рутинность, преследвани въ своитъ благородни желания отъ непочтенната борба на некомпетентнитъ имъ колеги, оставатъ подтиснати отъ тягостното чувство на унеправданость и обида, и отъ накарнена вѣра въ дълго очакваната справедливость.

Колкото и времето да е напреднало, все още не е късно да се взематъ мѣрки за една обективна преценка на наемния личенъ съставъ на коопер. Тази инициатива, по право, би трѣбвало още много отдавна да се подеме отъ просвѣтителъ (Следва на 3 страница)

За персонала в Б. З. К. Банка

Специалното търговско образование в страната ни отдавна излъже от първоначалния си организационен период. То вече се намира в период на зрелост. Сегашното му състояние, както и очертаваният вече път на бъдещето му развитие, сж пригодени и продължават да се пригаждат към необходимостта да се създаде специално подготвен персонал за административните, счетоводни и чисто стопански служби на нашите държавни, общински, обществени и частни ведомства и предприятия. И действително, не би могло да се отрече, че выпускитъ на срѣднитъ търговски училища наистина дойдоха за да запълнят нуждата от специализация в тѣзи служби и бѣха посрещнати много добре.

Особено отъ войната насамъ, следъ като въ дейността на държавнитъ, общински и обществени учреждения започнаха да се вмѣкватъ все повече и повече елементи на чисто стопански дейности, изпѣстрени съ специфичнитъ особености на твърде сложната си сжщностъ, следъ като тѣзи елементи завоюваха почетно мѣсто въ повечето отъ тѣхъ, нуждата отъ специално подготвен персонал се още повече изостри. Съ огледъ на специалния характеръ и разнообразието на множеството теоретични, организационни, вътрешно и външно технически задачи на тази дейностъ, както и въ връзка съ сравнително много по-големата сега сложностъ и подвижностъ на администрацията, организацията и законодателствата въ различнитъ области, тази специализация, за да отговори на наличнитъ нужди, трѣбваше да се разшири. Тя не можеше вече да се задоволи съ единъ почти изключи-

телно технически подготвен кадъръ, разполагащ съ по-повърхностни теоретически познания, и трѣбваше да търгне по пътя на теоретичното и практическо задълбочаване, за да отговори на изискванията на времето съ основно подготвен кадъръ, способен да се справи умѣло съ цѣлата сложностъ и разнообразие на съвременнитъ администрации, и особено на онѣзи отъ тѣхъ, които напоследъкъ сж си поставили задачи, било чисто стопански, било социално — стопански, които надхвърлятъ обсега на досегашната имъ практика и ги прехвърлятъ въ свършено нови и сложни области.

На тази обществена необходимостъ, именно, трѣбваше да отговорятъ новосъздаденитъ висши търговски училища. Съ съжаление, обаче, трѣбва да констатираме, че макаръ и създадени по силата на тѣзи обективни изисквания на новото време, държавата, въ лицето на разнитъ подѣления отъ своя апаратъ, пренебрѣгвайки даже собственитъ интереси — вложени въ възможноститъ за подобряване и рационализиране на отдѣлнитъ ведомства и стопанства чрезъ повѣряването на ръководнитъ служби въ ръцетъ на тѣхнитъ абсолвенти, не положи усилия да даде приложение на тѣзи сили. Направеното въ това направление е толкозъ малко, че не оправдава даже и подкрепата, която държавата, още въ организационния периодъ, даде на това образование, въ форма на субсидии при учредяването, организирането и изживяването на първитъ години отъ сжществуването на нѣкои такива институти.

Позволимъ си този предговоръ, за да изтъкнемъ обществената постановка на въпро-

са и отъ тамъ задължението на държавата и нейнитъ органи да съдействуватъ за планирането на силитъ, въ създаването на които тя и нашата общественостъ иматъ своето решающо значение.

Б. З. К. Б. е единъ държавенъ институтъ, на който е поставена задачата да подпомага преимуществено дребнитъ земледѣлски и занаятчийски стопани. Въ съгласие съ новитъ тенденции на времето, наредъ съ досегашната си кредитна дейностъ, Б. З. К. Б. напоследъкъ си служи въ голѣми размѣри и съ една широка стопанска дейностъ. Благодарение на своитъ сложни задачи и на разнообразната си подвижна дейностъ, които включватъ въ себе си днешнитъ комплицирани кредитни и стопански отношения, на Б. З. К. Б. се налага да проведе едно основно подобрене въ срѣдитъ на своя персоналъ, преди всичко чрезъ повишаване на срѣднитъ му образователенъ цензъ.

Въ този редъ на мисли, ние си позволяваме да предявимъ известни искания, имащи за целъ да осигурятъ на завършилитъ висши търговски училища подходящо мѣсто въ служебната иерархия на Б. З. К. Б.

1. До конкурсъ за постъпване на служба да се допускатъ само кандидати съ висше — търговско, стопанско и финансово — и срѣдно търговско образование. Юристи да се допуснатъ само до толкова, до колкото специалнитъ служби на банката изискватъ това.

Възприетата до сега практика е много нерационална. Безразборното приемане на чиновници съ най-общо, или пъкъ отъ чужда на банката специалностъ, образование, и то при наличността на специално обучен кадъръ, е нито практически, нито обществено оправдано; независимо отъ по-лошото обслужване на банковитъ интереси, тази практика е улеснявала и продължава да улеснява едно много вредно явление въ нашата образователна система — неоправданото натрупване на младежта въ нѣкои отдѣли на науката, безъ да се държи смѣтка за действителнитъ нужди на времето, и стѣсняване на възможноститъ за проникване въ нѣкои ведомства, което ще настъпи неминуемо подъ изключителното влияние на провежданата тамъ специализация.

2. Да се осигурятъ услови-

ята за по-бързото служебно авансиране на служителитъ вишисти. Това предимство на служителитъ вишисти се оправдава напълно отъ тѣхната подготовка.

Ние смѣтаме, че въ това направление трѣбва да се взематъ следнитъ мѣрки: а) книжководителскитъ стажъ на вишиститъ да бже 6 месеца, а този на срѣднитъ — 1 годишенъ.

б) следъ книжководителскитъ изпитъ, на вишиста да се дава една степен по-вече;

в) предвидъ на специалната му подготовка, срокътъ за преминаването отъ една степен въ друга да се намали въ сравнение съ срока за срѣднитъ;

г) продължителността на книжководителския стажъ, който дава право на явяване на отчетнически изпитъ, сжщо така да се намали за вишиститъ;

д) при повишениата да се предпочитатъ кандидатитъ съ висше образование;

е) въ всички длъжности, които могатъ да се заематъ и отъ лица съ срѣдно образование, вишиститъ да се поставятъ една степен по-високо, като се проведе и съответна разлика въ заплатитъ;

ж) на всички ръководни служби — директори на клоноветъ, инспектори по кооперациитъ и др. инспектори и ревизори, счетоводители и помощникъ — счетоводители, да се назначаватъ изключително лица съ висше стопанско образование;

з) да не се допуска преминаването безъ изпитъ на архивари и др. по-нисши чиновници въ книжководителска длъжностъ; приемането на книжководителска длъжностъ да става изключително следъ успѣшно издържанъ конкурсенъ изпитъ.

Едновременно съ тѣзи препорѣки, ние си позволяваме да подчертаемъ, че като се има предвидъ тѣхната несравнено по-голема специална подготовка, даването на тѣзи предимства на вишиститъ е напълно оправдано. На досегашното положение на еднаквостъ, даже и на предпочитание на срѣднитъ, трѣбва да се тури край. Специално подготвениятъ чиновникъ, по силата на своето образование, трѣбва да получи съответнитъ предимства въ служебното си положение.

Една празнота въ грижитъ за кооперациитъ

(Продължение отъ 2 стр.)

върхове на кооперативното движение, които, въ сжщностъ, носятъ цѣлата морална отговорностъ за досегашното пренебрѣгване на този важенъ, едва ли не сждноносенъ за кооперациитъ въпросъ. Щомъ като, обаче, тази необходимостъ до сега не е осжзната отъ тѣхъ, днешната държава, ангажирана и морално и материалио съ това движение, има задължението да прибѣгне до принудата, за да от-

страни една отъ най-сжщественитъ причини за неумѣлото стопанисване и администриране на множество кооперации. Една такава авторитетна намѣса ще има за неминуема последица заздравяването не на отдѣлни кооперации, а на кооперативното движение изобщо. Обстоятелство, което ще се отрази върху засилване позицитъ на кооперацията и върху затвърдяване общественото довѣрие въ нея.

ВЕСТИ И СЪОБЩЕНИЯ

Централно настоятелство

ВЪ ЕДНО ОТЪ ПОСЛЕДНИ-ТЪ си заседания, централното настоятелство реши, през време на евтината седмица въ Варна, отъ 14 до 19 I. 1939 год., да свика една сбирка, съ цел да се сложат на общо разглеждане нѣкои по-важни организационни и професионални въпроси. Въ връзка съ това, настоятелството замолва всички ония колеги, които смѣтатъ че ще иматъ възможност да посетятъ сбирката, да съобщатъ това на председателя на Д-вото — Д-рътъ Конст. Хр. Стояновъ, частенъ доцентъ при Висшето търговско училище, Варна. Следъ получаването на тѣзи съобщения, настоятелството ще има грижата да уведоми поотдѣлно всѣки единъ отъ желающитѣ за времето и мѣстото на сбирката. Надѣваме се, че колегитѣ ще използватъ благоприятния случай, за да допринесатъ за по-резултатната дейностъ на Централното настоятелство.

НАЗНАЧАВАНЕ НА РАБОТА Централното настоятелство си позволява да напомни на ново на членоветѣ на Д-вото, че взема присърдце всѣко искане за ходатайства по настаняване на работа, премѣстване, повишаване и пр., стига само искането да бѣде направено за конкретни вакантни служби или случаи. Дейността на настоятелството въ това отношение до сега се е развивала задоволително.

ЦЕНТРАЛНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО посреща съ особена радостъ всѣко писмо, съ което се донасятъ до знанието му сведения за уредбата на персоналнитѣ въпроси въ отдѣлнитѣ ведомства, препоръки за общото имъ корегирание, или частно за подобряване положението на колегията. Пакъ ще си позволимъ да повторимъ, че полученитѣ сведения, по желание на членоветѣ-дописници, се запазватъ въ абсолютна тайна.

ПО ИЗРАБОТКАТА ЩАТНИТѣ ТАБЛИЦИ ЗА ОБЩИНСКИТѣ СЛУЖИТЕЛИ централното настоятелство е вржчило изложение, съ което е предявило редица искания, целящи да внесатъ подобрене въ положението на вишиститѣ въ общинитѣ. Настоятелството се надѣва, че въ скоро време ще може да съобщи на колегията резултатитѣ, които е постигнало.

КЛОНОВЕ И КОРЕСПОНДЕНТИ

ОЩЕ СЪ ПОЕМАНЕ УПРАВЛЕНИЕТО НА ДРУЖЕСТВОТО, новото настоятелство си постави за целъ една организационна дейностъ, целяща основаването на клонове въ всички градове, където има възпитаници на Висшето търговско училище въ Варна.

Днесъ вече можемъ да констатираме, че тази политика на настоятелството не само намѣри добъръ приемъ, но е и насърдена. Въ момента можемъ да се поздравимъ съ основаването на клонъ въ Бургасъ и съ подемане работа въ Пловдивъ.

КЛОНА ВЪ БУРГАСЪ. По инициатива на нѣколко дейни членове на дружеството въ Бургасъ, на 3 септемврий е било свикано събрание, на което е било взето решение да се основе клонъ. Избрано е било временно настоятелство въ съставъ: председател — Костадинъ Г. Поповъ, секретаръ-касиеръ — Никола Спировъ, и членове — Дим. Маринкевъ, Любенъ Русковъ, Христо П. Стефановъ, Янко Поповъ и Цанко Цанковъ, на което е било възложено управлението на клона до края на годината и свикването на редовно годишно събрание въ началото на 1939 година.

Съ особено задоволство отбелязваме интензивния животъ, който прояви Бургаския клонъ още отъ първитѣ дни на своето съществуване. На 11 декемврий т. г., нашиятъ професоръ г. Н. В. Долински, поканенъ специално за случая, говори въ Бургасъ отъ името на клона, предъ препълненъ салонъ и отбрана прѣлика, на тема „Структурни промѣни въ българското земедѣлие“. Имаме сведения, че управлението на Бургаския клонъ има намѣрение да предприеме въ най-близко време уреждането на нови сказки и др. начинания, които ще популяризиратъ още по-вече името на Дружеството и възпитаницитѣ му.

КЛОНА ВЪ ПЛОВДИВЪ. На 29 ноемврий т. г. клонътъ въ Пловдивъ е свикалъ общо годишно събрание, на което е била констатирана нуждата отъ по-активна дейностъ и е било избрано ново настоятелство, въ съставъ: председател — Кирилъ Ивановъ, секретаръ-касиеръ — Ненчо Сл. Ангеловъ и Златко Бакърджиевъ, и членове — Пѣю Пѣевъ и Иванъ Запряновъ. За контролна комисија сж били избрани: Б. Бо-

жиловъ, К. Вълчевъ и Н. Рашковъ.

На сжщото събрание се е вземало решение да се покани нѣкой отъ г. г. професоритѣ на Висшето търговско училище въ Варна, да изнесе една подходяща сказка, за която целъ вече е поискано посрѣдничеството на Централното настоятелство.

Настоятелството на Дружеството, като приветствува членоветѣ-основатели на клона Бургасъ и новитѣ настоятели и членове на контролната комисија въ Пловдивъ, дължи да имъ изкаже голѣмата си благодарностъ за навременнитѣ инициативи и да ги увѣри, че ще намѣрятъ безрезервната му поддръжка въ провеждане на тѣхнитѣ общополезни начинания.

Приветствувайки тѣзи инициативи, ние си позволяваме да ги посочимъ като примѣръ за подражание и да отправимъ апелъ къмъ колегитѣ отъ останалитѣ селища въ страната ни, да подематъ на мѣстна почва, по подобие на Бургасъ и Пловдивъ, инициативи отъ подобенъ характеръ. Централното настоятелство е увѣрено, че повсемѣстното основаване на клонове, съ провежданата отъ тѣхъ просвѣтна и професионална дейностъ, ще доведатъ Дружеството ни чакъ по-скоро къмъ пълното разрастване на дейността му въ разни мѣри, необходими за реализиране на поставенитѣ широки професионални и просвѣтни задачи. Настоятелството, отъ своя страна, обещава безрезервната си подкрепа на всички такива начинания, отъ ждѣето и да изхождаатъ тѣ.

Дружествени издания

НОВИЯТЪ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ вече е поставилъ подъ печатъ първата книга отъ четвъртата годишнина на научното ни списание, съ добре подбранъ материалъ. Обещаното сътрудничество отъ почти всички представители на научната стопанско-обществена мисль въ страната ни, както и на такива отъ чужбина, ни даватъ смѣлостта да твърдимъ, че презъ настоящата година списанието не само ще запази досегашниятъ си ръстъ на най-добре списвано стопанско списание у насъ, но, нѣщо повече, ще има възможностъ да надхвърли реализираното до сега. Новиятъ редакционенъ комитетъ, обаче, въ началото на своята дейностъ се вижда принуденъ да направи апелъ

къмъ абонатитѣ на списанието особено къмъ тия, които се числятъ въ редоветѣ на колегията, веднага съ получаването на първата книжка, да преведатъ абонамента си отъ 125 лв. чрезъ пощенската чекова смѣтка на Дружеството № 1373 Услугата, която ще направятъ съ това на Редакционния комитетъ и на Дружеството е не-оценима, защото ще му дадатъ възможностъ да посрещне първитѣ най-необходими разходи по организирането, списването и отпечатването на списанието ни. Ние се надѣваме, че на този апелъ ще се притекатъ всички колеги, защото сме увѣрени, че тѣ иматъ съзнание за голѣмата роля на научното ни списание, свързана преди всичко съ създаването на име и авторитетъ на възпитаницитѣ на Висшето търгов. у-ще въ Варна.

ЗА ДА РАЗШИРИ И ЗАСИЛИ ВЛИЯНИЕТО НА СПИСАНИЕТО вънъ отъ срѣдитѣ на нашата колегия, редакционниятъ комитетъ реши да отстъпи по едно безплатно течение за всѣки три абонамента, планирани вънъ отъ срѣдитѣ на възпитаницитѣ на нашата „Alta Mater“, и изплатени най-късно до края на м. мартъ 1939 г.

УСПѣХЪТЪ НА ДРУЖЕСТВЕНИТЪ НАЧИНЪ е пѣхъ на колегията. Възвръждането на дружественото научно списание и по-широкото му разпространение е тѣсно свързано съ повдигането авторитета и името на възпитаницитѣ на Висшето търговско училище въ Варна. Затова, именно, ние смѣтаме всѣки отъ насъ задълженъ да направи възможното отъ своя страна за разпространението и редовното му излизане — да принесе на себе и на колегията си, чрезъ максимумъ усилия за записване нови абонати и чрезъ своевременно внасяне на дължимия абонаментъ.

ПЪРВАТА КНИЖКА ОТЪ НАУЧНОТО НИ СПИСАНИЕ ще бѣде изпратена на всички досегашни абонати на списанието и, едновременно съ това на всички колеги и възпитаници на Висшето търговско училище — Варна, независимо отъ това, че до сега една голѣма частъ отъ тѣхъ сж отказвали да бждатъ абонати, или пъкъ приемайки изпращанитѣ имъ книжки, не сж се погрижили да уредятъ единичното си задължение — да изплатятъ абонамента си. Дружеството е увѣрено, че всички колеги, единъ, ще подкрепятъ тази полезна за тѣхъ инициатива.